

عنوان مقاله:

تبیین نقش هوش سازمانی بر اثربخشی سازمانی با بررسی نقش میانجی یادگیری سازمانی (کارکنان ادارات ورزش و جوانان خراسان جنوبی)

محل انتشار:

دوفصلنامه مدیریت منابع انسانی در ورزش، دوره 6، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

عاطفه ابطیحا نیا - هیات علمی گروه تربیت بدنی دانشگاه ولایت، ایرانشهر

سمانه راستگو - دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی دانشگاه صنعتی شاهرود

خلاصه مقاله:

هدف: هدف از این پژوهش بررسی ارتباط هوش سازمانی بر اثربخشی سازمانی با بررسی نقش میانجی یادگیری سازمانی کارکنان ادارات ورزش و جوانان خراسان جنوبی بود. روش شناسی: روش پژوهش حاضر توصیفی و طرح آن از نوع همبستگی است که به روش میدانی انجام گرفت. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه کارکنان ادارات ورزش و جوانان خراسان جنوبی می باشد (190 نفر) که از بین آن ها 123 نفر به روش نمونه گیری در دسترس به عنوان نمونه انتخاب شدند. برای گردآوری داده ها پس از تایید روایی و پایایی، از سه پرسشنامه هوش سازمانی کارل آلبرخت (2002)، اثربخشی سازمانی حمیدی (1382) و یادگیری سازمانی چپوا (2005) استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از آمار توصیفی و مدلسازی معادلات ساختاری با استفاده از نرم افزارهای SPSS و PLS استفاده گردید. یافته ها: نتایج نشان داد که هوش سازمانی بر یادگیری سازمانی تاثیر مستقیم و معناداری دارد، یادگیری سازمانی نیز بر اثربخشی سازمانی اثر مستقیم و معناداری دارد. همچنین ملاحظه گردید که هوش سازمانی بر اثربخشی سازمانی تاثیر مستقیم و معناداری دارد. در نهایت، نتایج بیانگر تاثیر غیرمستقیم و معنادار هوش سازمانی بر اثربخشی سازمانی بواسطه یادگیری سازمانی بود. نتیجه گیری: یافته های پژوهش بیانگر اهمیت نقش یادگیری سازمانی به عنوان یک واسطه در ارتقای اثربخشی سازمانی است؛ بنابراین، ضم ن تقویت متغیرهای هوش سازمانی و یادگیری سازمانی می توان اثربخشی و به دنبال آن توانایی ادارات ورزش و جوانان را در پاسخگویی به نیازهای ورزشی جامعه توسعه داد. بنابراین، هوش سازمانی از یک طرف به صورت مستقل باعث بهبود اثربخشی سازمانی و از طرف دیگر به واسطه یادگیری سازمانی باعث این امر می شود.

کلمات کلیدی:

هوش سازمانی، اثربخشی سازمانی، یادگیری سازمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/871749>

